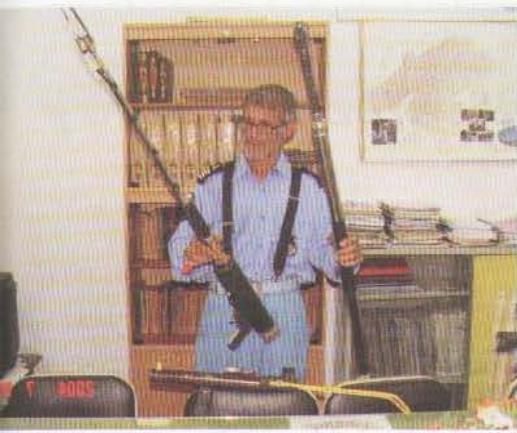

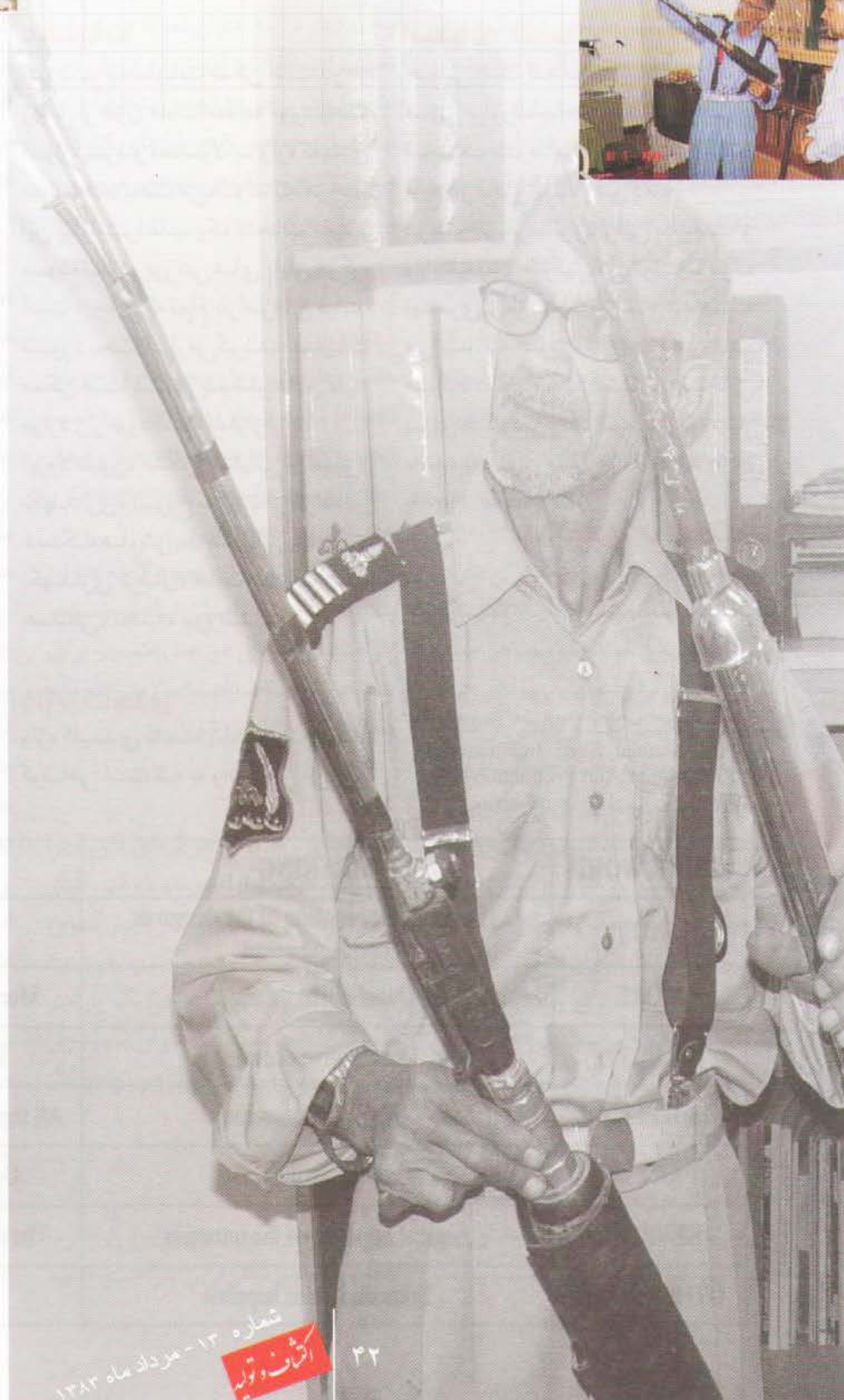
با یک همکار شکر

داریوش یابنده، از همکاران مبتکر در شرکت بهره‌برداری نفت و گاز گچساران، که از سال ۱۳۴۷ به این سو در اداره حراست مشغول به کار است، موفق به ابداع «سیستم حفاظتی الکترونیکی مدار بسته» شده که در حال حاضر در واحد بهره‌برداری شماره ۲ گچساران نصب و استفاده از آن آغاز شده است.

این همکار با ذوق و مبتکر، در خصوص این دستگاه و سایر دستگاه‌هایی که تاکنون ابداع کرده توضیحاتی داده است که می‌خوانید:

دستگاهی که اخیراً مورد استفاده قرار گرفت. یک سیستم حفاظتی الکترونیکی مدار بسته است که با استفاده از پنج دوربین، هشت چشم الکترونیک، یک مانیتور و یک دستگاه کار می‌کند. این دستگاه به‌طور آزمایشی در تأسیسات بهره‌برداری شماره ۲ گچساران به کار گرفته شده و دوربین‌های آن تصاویر ساختمان کارگاه تازه تأسیس این واحد و اطراف آن و نیز درون انبار اصلی و محوطه کارگاه را به مانیتور مرکزی که در اتاق نگهبانی است می‌فرستد و در آنجا تصویر مربوط به هر دوربین حدود پنج ثانیه روی مانیتور ظاهر می‌شود و پس از این زمان تصویر دوربین بعدی به صورت اتوماتیک جایگزین آن می‌شود. بنابراین تقریباً هر ۳۰ ثانیه یک بار تصاویر هر پنج دوربین رؤیت می‌شود. ضمناً مسؤول حراست قادر است در صورت

نیاز تصویر مربوط به هر دوربین را ثابت نماید. دوربین‌ها هم تقریباً ۳۰۰ متر از مانتور فاصله دارند. آقای یابنده در ارتباط با سایر طرح‌هایی که در گذشته ابداع کرده و نیز دلایل و انگیزه‌هایی که باعث پیگیری این ابتکارات شده است گفت:

یک دستگاه کوچک و ظاهراً خیلی ساده ساخته‌ام که می‌تواند کاسته شدن باد لاستیک خودروهای سنگین نظیر کامیون‌ها، تریلرها و اتوبوس‌ها را به راننده اعلام کند و بدین وسیله او را از خطر ترکیدگی لاستیک و نظایر آن آگاه نماید. دستگاهی هم برای روشن کردن کوره‌های نمک‌زدایی ساخته‌ام، بد نیست بدانید که سیستم روشن کردن این کوره‌ها قبلاً اتوماتیک بود ولی به مرور زمان و معیوب شدن قطعات سیستم آن و نبود این قطعات در بازار، ناگزیر همکاران با روش‌های غیرایمن اقدام به روشن کردن کوره‌ها می‌کردند. دستگاهی که من ساخته‌ام، این مشکل را برطرف کرد. کارکرد آن نیز این گونه است که با استفاده از برق ۱۱۰ ولت و با ولتاژ بالا ایجاد جرقه می‌کند و باعث مشتعل شدن گاز پایلوت می‌شود. این دستگاه توسط اداره ایمنی و شورای نظام مشارکت و عملیات بهره‌برداری مورد تأیید قرار گرفته و حدود یک سال است که به صورت کاربردی درآمده و در نمک‌زدایی‌های رگ‌سفيد، بی‌بی حکیمه و یازنان ۲ استفاده می‌شود. همچنین به منظور جلوگیری از سرقت پانل‌های کنترل هیدرولیک چاه‌های گازی، سیستمی حفاظتی ساختم که به طور موقت بر روی چاه‌های مزبور

نصب شد. طراحی و ساخت یک سیستم هوشمند صد کاناله به منظور حفاظت فیزیکی ساختمان دوطبقه اداره مرکزی در اهواز نیز یکی دیگر از کارهای من است که حدود شش سال است در آن ساختمان نصب شده و سرویس دهی می‌کند. یک دستگاه توان بخشی ویژه معلولان و جانبازانی که توان هیچگونه حرکتی را ندارند ساخته‌ام که تقریباً به شکل یک هدفون است که روی سر و صورت معلول قرار می‌گیرد و در مقابل دهان لیستی از انواع کارایی‌های دستگاه نمایان است که فرد معلول با اشاره نوک زبان به هریکی از این عملکردهای سیزده‌گانه می‌تواند کارهایی نظیر باز کردن در، روشن و خاموش کردن چراغ و تلویزیون، پاسخ به تلفن، تعویض کانال تلویزیون و نظایر آن را انجام دهد. این سیستم به دلیل عملکرد الکترونیکی، قابلیت برنامه‌ریزی و UP DATE را حسب نیاز کاربر دارد. انگیزه‌های من به جز علاقه به نوآوری و ابتکار و پرهیز از روزمرگی و نیازهایی که به‌ویژه در صنعت نفت احساس می‌کردم نبوده است. البته طرح‌های من محدود به صنعت نمی‌شود بلکه در زمینه‌های نظامی نیز طرح‌هایی داشته‌ام. مثلاً طراحی سیبل هوشمند که در اداره حراست و میادین تیرنیروهای مسلح کاربرد دارد نیز یکی دیگر از ابداعات بنده است. با استفاده از این سیستم، در میادین تیر یا مسابقات تیراندازی، پس از اصابت گلوله به سیبل، امتیاز لازم در مانتور مربوط ثبت می‌شود و نیازی به محاسبه امتیاز از نزدیک و رؤیت حضوری نیست. طرح ساخت یک دستگاه احیاء

آسفالت‌های مستهلک هم یکی از ایده‌هایی است که در صورت فراهم آمدن شرایط مالی و امکانات فنی، توانایی تولید آن را دارم و نمونه‌ای از آن را در مقیاس کوچک ساخته و آزمایش نموده‌ام که نتیجه به دست آمده هم مثبت بوده است.

آقای یابنده در مورد طرح‌های اولیه و الگوهایی که برای طرح‌های خود استفاده می‌کند و طرح‌هایی که به دلایل مختلف هنوز موفق به انجام آن نشده است، گفت:

دستگاه اخطار پنچری را برای اولین بار با استفاده از ایده ذهنی خودم ساختم که تاکنون مشابه آن را در جایی ندیده‌ام.

دستگاه‌هایی هم وجود دارد که مشابه آن پیش‌تر ساخته شده ولی من تلاش کرده‌ام از کپی‌کاری اجتناب کنم و با کنار هم قرار دادن ادوات و قطعات مختلف، آنچه را در ذهن خودم بوده، پیاده کرده‌ام.

چند طرح در ذهن دارم که خیلی علاقه‌مندم آن‌ها را هم به تولید برسانم، یکی از این طرح‌ها، استفاده از گاز سوخت خودروهای گازسوز برای ایجاد سرمایش در این خودروهاست. باتوجه به این که در حال حاضر سیاست گازسوز کردن خودروها در اولویت برنامه‌های دولت و وزارت نفت قرار دارد. به این فکر هستم که بتوان بخشی از گاز سوخت این خودروها را بدون نیاز به کمپرسور برای خنک‌نمودن اتاق سرنشین استفاده نمود. طرح دیگری هم در ذهن دارم و معتقدم می‌توان با اعمال تغییراتی در سیستم سوخت خودروهای بنزین سوز، میزان مصرف سوخت را تا حد اکثر ۲/۵ درصد کاهش داد. ■

